

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Verg): Paa Medforslagsstilleres og egne Begne skal jeg motivere de fremsatte Ændringsforslag. Ændringsforslagene gaa ud paa at føre Finantslovsforlaget tilbage til den Skikkelse, det havde, da Folkethinget vedtog det, førend det blev opløst sidste Gang. Jeg behøver ikke udførligere at udtale mig om Bessaffenheden af det Lovforslag, som vil fremgaa, hvis vore Ændringsforslag blive vedtagne. Det er jo almindelig erkjendt under tidligere Forhandlinger, at det er den rigeligste Finantslov, som noget Folkething har voteret noget Ministerium, og at den er kommen frem under en omhyggelig Overveielse af, hvad de forskjellige aandelige og materielle Interesser træde for Landet i det paagjældende Tidrum, Finantsaaret 1881—82. Jeg skal heller ikke komme nærmere ind paa at omtale det Besynderlige i, at den høitærede Conseilpræsident og Finantsminister har kunnet forelægge et Forslag som det foreliggende, efterat han har set, hvorledes man overalt i Landet paa nogle enkelte Undtagelser nær netop har misbilliget et Finantslovsforslag i den Skikkelse. Den høitærede Minister har jo nemlig gjentagne Gange ønsket, at Vælgerne omkring i Landet skulde særlig bestrænge sig med Uoverensstemmelserne mellem ham og Folkethinget angaaende denne Finantslov. Dette have Vælgerne nu havt mig Anledning til, og vi, der sidde her, ligeledes, og efter denne Anledning og efter den omhyggelige Overveielse af disse Spørgsmaal, som man har gjort den høitærede Minister den Tjeneste at anstille omkring i Landet efter hans Ønske, kommer der et Thing tilbage, af hvilket ialtsald de tre Fjerdedele af Medlemmerne ere valgte paa det Program: Det Finantslovsforslag, som Thinget vedtog sidst, er et saa rigeligt og indbefommende Forslag, som noget Ministerium kan ønske at benytte for dette Finantsaar. Jeg siger, at jeg skal ikke komme nærmere ind paa denne Ministerens Stilling, thi den blev jo afhandlet under 1ste Behandling, og det vil naturliggen, hvis Nogen ønsker yderligere at drøfte dette Thema, være henvist til Behandling, naar Finantsloven endelig skal vedtages, altsaa ved 3die Behandling. Det er soleklart, at efter den Stilling, Regjeringen har indtaget til Landets Befolkning og dette Thing, indeholde de Forslag, som Ændringsforslagsstillerne her tilraade Thinget igjen at votere til Ministeren, en overordentlig stor Indbefkommen. Det vilde have været fuldt saa konstitutionelt naturligt, om man nu havde behandlet dette Finantslovsforslag saaledes, at man havde afstrækket det fra alle Bevillinger, der ikke absolut hørte ind under de nødvendige løbende Udgifter efter de hidtil gjældende

Regler, saaledes at Finantslovsforlaget, naar det gik herfra, ikke havde andet Indhold end den hidtil givne midlertidige Bevilling, og kun var forskjellig derfra derved, at det formelt var mere overfigtig og haandterlig. Jeg siger, det vilde have været ligesaa konstitutionelt fortaaeligt, men Forslagsstillerne have troet og tro at vide, at vi handle i Flertallets Mand, naar vi have indskrænket Ændringsforslagene til det Minimum, som her foreligger. Vi ere jo nemlig af Naturen et blødt Folk, der, om vi end ikke i Politiken altid have lært at vende den ene Kind til, naar man slaar os paa den anden, dog heller ikke endnu have lært at sige: Die for Die og Land for Land. Derfor have vi troet, at vi traf den almindelige Stemning i Thinget og udenfor det bedst ved at være saa indbefommende, som det efter de foreliggende Omstændigheder paa nogen Maade var os tilladeligt. Det var altsaa angaaende Finantslovsforlaget i den Skikkelse, som det vil faae, hvis Ændringsforslagene vedtages. Disse Ændringsforslag ere efter deres Natur af en dobbelt Bessaffenhed, idet de ikke blot angaa de 17 Punkter, hvori, som der blev nævnt, Regjeringsforlaget og Folkethingsforlaget ere forskjellige, og som altsaa nærmest vedkomme de Bemærkninger, jeg alt har gjort, men de angaa ogsaa adskillige andre Poster, som Regjeringen har overført til dette Finantslovsforslag fra det tidligere Tillægsbevillingslovsforslag, og derom skal jeg nu sige et Par Ord. Det vil erindres, at den høitærede Minister har meddelt os, at han har frasalbet Lanken om paany at forlange bevilget de Udgifter, som han har affholdt uden Bevilling indtil den 1ste Juli dette Aar. Jeg kommer nærmere tilbage dertil. Deri ligger altsaa, at Ministeren har affholdt en større Række af Udgifter, som han ikke ønsker bevilgede, som han mener kunne passere videre til Statsrevisionen trods Grundlovens Bestemmelse, saa at man vil komme til at forhandle om disse Millioner, eller hvormeget det er, naar Statsrevisionens Betænkning for det foregaaende Aar foreligger. Men han har ogsaa — jeg noterer det oplyste Faktum — dermed ladet bortfalde Forlaget om Dyrtdstillæg for Finantsaaret 1880—81. Jeg noterer altsaa det Faktum, at den høitærede Minister ved sin Politik, ved sit Forslag faktisk har søgt sig selv i den Stilling, at han maa erkende: Nu bortfalder Dyrtdstillæget for dette Finantsaar. Han har ikke kunnet udgive det, da det gjentagne Gange er neget, og han har undladt at søge Bevilling for at opretholde det. Af de øvrige Poster, der fandtes paa Tillægsbevillingslovsforlaget, som det forelaa i Thinget, har den høitærede Minister optaget nogle og